

at Amtsraadet har ud af sin egen Midte valgt en eller to af disse udmærkede Mænd til Dommere, og det har aabenbart ræsonneret saaledes: da vi erkjende dem for at være udmærkede Mænd, maa de ogsaa være udmærkede Mænd til at varetage denne Gjerning. Følgen deraf er, som jeg nævnedes før, bleven, at Mistilliden er kommen i Væxt hos Befolkningen, og at man ønsker dette Forhold forandret. Særligt er jeg den høitærede Indenrigsminister taknemmelig, fordi han, saa vidt jeg forstod ham, erkjendte Principet i mit Vædringsforslag for godt og rigtigt. Den ærede Minister har to Anker imod mit Forslag. Den ene og væsentlige var den, at de virkelige Dommere blive valgte ved Lotteri. Nu skal jeg villig erkjende, at Lotterispil i de Sager ikke just tiltaler mig, men jeg er ogsaa, som jeg sagde for lidt siden, villig til at gjøre Forandring deri. Det er Principet om, at Landboforeningerne direkte vælge Dommere, jeg ønsker at faae Afstemning om. Den anden væsentlige Indvending, som den ærede Minister havde mod mit Forslag, var, at Tilfældigheden var for stor, at Muligheden var for, at man hvert Aar skifter ny Dommere. Jeg veed nu ikke, om den ærede Minister har fuldt ud Ret deri; thi Valget er dog ikke saa stort imellem dem, der her ere foreslaaede. Naar den ærede Minister dernæst sagde, at mit Vædringsforslag havde den samme Mangel som Regjeringsforslaget, at Muligheden ogsaa her var for, at kun en Landboforening her blev repræsenteret, maa jeg dog betægte det. Efter mit Vædringsforslag kan kun vælges eet Medlem til Dommere og eet til Suppleant til hver Kommission, og naar Kommissionen bestaar af to Dommere og to Suppleanter, vil det blive mindst to Landboforeninger, der blive repræsenterede. Men med Hensyn til Muligheden af, at Dommere kunne komme til at skifte for tidt, har jeg Haab om til tredie Behandling at kunne faae Forslaget ændret saaledes, at Valget af Dommere kunde blive mere stabilt. Jeg er, som jeg sagde, glad ved, at den høitærede Minister skjønkede dette Princip sin Tilslutning og jeg haaber, at det ved tredie Behandling af Sagen skulde kunne lykkes at faae det Princip indført. — Hvad den ærede Ministers Omtale af Vædringsforslag Nummer 23 angaar, saa forekommer det mig rigtignok, at den ærede Minister brugte vel stærke Udtryk. Det har ikke været min Mening, at denne Tilføining til Texten skulde have den Betydning, at det skulde bebyrde Vedkommende med et juridisk Ansvar. Mit Vædringsforslag er fremsat for at lægge et moralsk Tryk paa vedkommende

Præmietager. Han skulde kunne se, at det er Lovforslagets Tanke, at naar man præmierer Dyr, saa er det ikke for at give vedkommende enkelte Eier et Pengebeløb, som han frit kan anvende til Svadsomhelst; men Meningen er, at de Pengebeløb, der gives i Form af Præmie, skulde gjøre den Nytte, at det udmærkede Dyr, som Vedkommende har, skal befrugte Omegegens Dyr af samme Art og Klasse og dermed ophjælpe Husdyrbruget. Jeg tror ikke, at det kan forstås paa anden Maade; thi selv om man, som Ministeren gav Anvisning paa, tilføier nok saa mange Bestemmelser, vilde der dog altid være en Mulighed for, at saadanne Bestemmelser kunde omgaaes, og at Vedkommende i mangfoldige Tilfælde kunde unddrage sig fra den Forpligtelse, som den ærede Minister mente var forbunden med en saadan Tilføining til Texten.

Indenrigsministeren (Singer & Lev): Det ærede tredie Medlem for 6te Kred (Mhlefeldt-Saurvig) synes mig at være i en stor Feiltagelse med Hensyn til min Stilling til det, som det ærede Medlem kalder for Stambogssagen og Stamtavlerne. Jeg har ikke det Mindste imod Stambogssagens Fremme, tværtimod; jeg har kun opfattet det Spørgsmaal, om det muligt ikke var hensigtsmæssigt foreløbig at lade den blive hos Fællesforeningerne og udvikle sig noget der; thi vel at mærke — det kan det ærede Medlem jo ikke være ubekendt med — det er jo Staten, som betaler eller i det Mindste væsentlig bidrager til Fællesforeningernes Redaktion af Stambøgerne. Der kunde altsaa nok være Spørgsmaal om, hvilken af de to Veie man skal gaa. Jeg er jo ganske enig med det ærede Medlem om, at man skal fremad, men jeg er ikke saa radikal som det ærede Medlem, jeg vil ikke gaa saa stærkt fremad som det ærede Medlem, men vil i hvert Tilfælde have Lov til at se mig for, om det allerede nu er betimeligt at optage det som en Stats sag. Jeg frygter for, at Materialet nu er svagt nok, og det var maaste bedre, at det udviklede sig lidt omkring i Provindserne, inden man optog det som en Stats sag. Særligt kunne vi let enes om Sagen, og naar jeg blot bliver raadig over de fornødne Bevillinger, saa skal jeg nok sørge for at bruge dem paa bedste Maade i denne Retning.

Hvad Stamtavlerne angaar, saa er jeg heller ikke principielt uenig om disse med det ærede Medlem. Jeg siger kun, at jeg ikke anser det for praktisk heldigt, at man peremptorisk vedtager, at ethvert Dyr skal ledsages af en Stamtavle, naar jeg ikke har passende